

szándék volt, a ciklikus urnak, hogy az állami hatalom venne mintekabelléseket védelmébe, melynek jogkora épen a közönség megfenyítése?

Van egy Canon-jogi szabály, melynek értelmében, ha a szerzetes-rend reformátik, nem szoríthatok ezen szigorra a régebbi rendtagok. És ezen intézkedés a Ferenc-rendnek mostani szigorításával is érvényben áll, a mennyiben a pápai bulla gondoskodik azokról, kik valami fontos ok miatt a szigorítást el nem fogadják.

Czikliró ur saját állítását és így a törvényes hatalommal ellenszolgáltatást az erdélyi kolostorokra nézve elfogadott álláspontnak tartja. Az igazság érdekében ki kell jelentenem, hogy az erdélyi zárakban élő 103 rendtag közül 53 bizonyosan elfogadja a szigorítást; következésképpen nem marad az Rómából jövő „fenyegtetésnek”, hanem kötelező törvénynek, melynek szellemében már 9 éve élnek egyes testvérek.

Példaképen említem csak, hogy Vajda-Hunyadon kilenczedik éve, hogy az ott lakó testvérek a „fapapucs”-nak csufolt szerzetesi sandálját viselik akkor, mikor az idő alatt főherceg, érsek és püspökök tisztelték meg magas látogatásukkal. És sem ezen magas ranguk, sem a nép guny és nevetés tárgyának nem tartották, sőt tisztelettel adóztak és adóznak nekik ma is.

Avagy elzárkóztak-e ezen recollectus testvérek a rend szabta kötelesegtől? A népoktatás és nevelés szentmissziója elől? A feleletet a közönségre bízom. De mikor minden pénz nélkül hivatásuknak megtudtak felelni, még az a képzelte kellemetlenség sem esett meg, hogy ők a szükségsegekben hiányt szenvedjenek.

Nem a szigor semmisíti meg a Rendeket, sőt ellenkezőleg a nagyon is szabad élet. Ha a történelem lapjait forgatjuk, erről teljesen meggyőződhetünk. Minden Rend akkor állott hivatása magaslátán, midőn törvényei megtartását teljes hűvvel felkarolta. Ez az Isten akarat. De még a népek életében is ugyan ezt látjuk. Mikor volt nagy Spárta, Róma, Athén? nem akkor-e, midőn alattvalója és előjárója egyformán tisztelte a törvényeket és ezek szerint cselekedett?

Nincs okunk félelemre, sőt inkább hálás lélekkel kell fogadnunk Ő Szentességének azon bölcs intézkedését, melynél fogva, mint a törvények legfőbb őre rendelkezik, hogy a megomlott idegeket fölélessze, erőt öntött a szerzetesek szabályaiba, hogy új élet virágozzék ezen legerőteljesebb és a nép ügyét hatásonan előmozdító Rendben.

E szándék elején a szerzetesi fegyelem teljes szigorában meg volt. Téved tehát t. ciklikiró ur, midőn a szigorítások el nem fogadását a magyar kolostorok százados hagyományával véli megindokolni. Még csak száz éves sines emelábrakapott ábunások, a mely minden áron megszüntetendő, — mert vagy legyen meg a törvény tisztelete, vagy pusztuljon az egész Rend, mert szemfényvesztődsit jászáni az Istennek szemben nem lehet, azonfelül nem előnyöse, de kárátalanne a katolicizmus, sőt a kereszténységnek is.

Nem tudom, mi volt célja t. ciklikiró urnak, hogy a kulisszák mögé vonulva, a jeremiádok lefestésében még valótlanságokra is oly bölcsen hivatkozik s a tisztes reformot nevétség és gunyank kitenni bátorodik.

Sziveskedjék nyílt homlokkal előállani, hogy szemébe mondhassem a következőket: Ha szerzetes pap, azt mondjam, ne hazudjék! Ha világi, tanácsoljam azt, hogy mielőtt egy családnak belső ügyeivel foglalkoznék és tanácsokat adna, előbb tegye tanulmányát tárgyává, a miről írni akar.

A Teks. Szerkesztő ur megjegyzésére szabadon egy pár szót tennem. Azon birtok, melylyel mi birunk, a római szt. széke, és ő időről-időre a hasonlólevelet nekünk átengedi; noha magyar törvényeink szerint, birtoklasi joggal birunk. Nem a Vatikánunk kell tehát pénzt takarítgassunk, hanem ő engedni.

gedi át nekünk, a miből élhessünk, mivel a nép szegénysége koldulgatásunkat nem bírja el. Ezen birtok ügyre, ha kívánja történeti adatokkal szolgálhatok.

Szt. Ferenc személyére vonatkozó rövid megjegyzésében tévedni méltóztatott. Nem célozom apológiát írni, de annyit meg kell jegyezsek, hogy ő „vagyonát el nem mulatta” mert még egyetlen ruháját is kereskedő édes atyjának visszaadta, hogy önkényes szegénysége annál nagyobb legyen.

Vális volt igaz ifjúságában, de hogy „asszonyokkal” mulatott volna, sehol sem olvastam. Egyetlen földi halandó Krisztust az erényben, főleg a szegénységben annyira meg nem közelítette, mint szt. Ferenc, miért is az egyház „seraphi” névvel tisztelte meg; tehát az egyház legnagyobb szentjét, kinek példáját e század alatti milliók és milliók követték és követik, ilyen lealázó szinben tüntetni föl, sérti katolikus voltunkat.

Kérem tehát szt. Ferenc életével — a ki írni akar róla — behatóbban foglalkozni.

P. Sánta Angelus
theol. lector.

Köze adtnk a fentebbi cikkekelyt, megjegyzvén, hogy annak némely pontjára viszatérünk. Szerk.

Vidék.

A csucsaí oláh pópa dühe.

Midőn egy hónap előtt a bánffyhunyadi járás dék főszolgabírája a ledőléssel fenyegető csucsaí oláh iskolát bezárta, az oláh pópa nagy jeremiádakat bocsaított volt köze az oláh lapokban. Szerette volna egyszerűen feladni a csucsaí állami iskolát, a melynek tulajdonította azt, hogy miatta záratott be az ő felekezeti iskolájának vityilója.

Az sem volt inyére, hogy az állami iskola gondnoksága tíz év óta meguntá nézni a csucsaí iskolai állapotokat, — hogy e fél folyamán minden módon iparkodott azon, hogy a nagyszámú iskolaköteles, a ki eddig sem az állami, — sem az oláh iskolába nem járt, a tanítás áldásában részesüljön.

A lakosok nagy része belátta, hogy felekezeti iskola fenntartása a felekezetre nagy terhet ró, beláták sokan, hogy iskolájokból hasznuk nincs, s hogy tudatlanságukból csak az izgató kolompósoknak van haszna, és azon voltak, hogy az oláh iskola fenntartásáról lemondanak s állami iskolához csatlakoznak. A gondnokság biztosította őket, hogy oláh nyelvűkre az állami iskolában is fognak taníttatni, hogy oláh nyelvet jól beszélő tanítót kér az áll. iskolához. A pópa erre folyton szórta mérges kifakadásait az állami iskola ellen, és azok ellen, a kik a felekezeti iskolát eladni, a románságot elárulni akarják. Lépten-nyomon villámokat szór az állami tanítóra, a kiről azt hiszi, hogy ő volt a mozgalom indítója, aki arra, hogy megrabolja hievit a nyelvtől! És midőn látja, hogy mint állami anyakönyvvezető alkalomadtán figyelmezteti az embereket a magyar beszéd hasznára. Nem képes eltűrni, hogy a magyar iskola egyik tanítójával kénytelen a nép érintkezésbe lépni.

A csucsaí kis magyarság azonban szentül hiszi, hogy valamint a memorandum-per alkalmával szórt szitkai a csucsaí pópának (akkoriban izgatás miatt fél is jelentetett) ki nem ütötték a világ fenekét, — ugy most sem üt ki azt ki. A magyar elem és az iskolája ezentúl is fogja tudni kötelességét.

Megvasalt pap.

— Szenzációs letartóztatás. —

Szeged, január 14.

A Csongrád felől érkező vonat tegnap este ritka utast hozott Szegedre, akire csodá-

lattel vegyes bámulattal tekintett a vonat utazó közönsége: egy fiatal, jól megteremtett római katolikus pap volt ez, a kinek a kezén a rabvas csörgött s a kit két szuronyos puskás csendőrtiszt szállított ki a vonatról a szeged-rókusai állomáson. Ez a kétségkívül nem mindennapi látvány még Csongrádmegyében is, ahonnan tavaly egy görög keleti papot hoztak hasonló kellemetlen kísérettel, ugyanabba a csillagbörtönbe, a melybe most ifjabb kollégáját vezette a kakastollas kállapban a rendőrség.

Jó későn volt már, mikor ideértek a láncos utassal s a téli alkonyat leszállott az utcákra s ily módon nem kellett a városban valamely különösebb szenzációt az eset. Ha nem kellett Csongrádon, a hol ma éppen hetivásáros nap lévén, végig csodálta az egész nép azt a különös mentet, hogy a Hagyi páter káplánját vasalva viszik a csendőrök vasútra.

A különös eset részletei az alábbiak:

Csapó János csongrádi római katolikus segédlelkész, Hegyi Antal az ismert plébános káplánját, a bíróság osztály elleni kihágás czímen már régebben öt napi fogházra ítélte. Az ítéletet a felsőbb fórumok helyben hagyták s a segédlelkésznek most már az lett volna a dolga, hogy a törvény által reá szabott büntetést leülje. A csongrádi szép plébániának légköre azonban, ugy látszik, alkalmas arra, hogy benne keményekké váljanak az elvek (habár néha az elvek farcsák is). Ezuttal például abban kulminált az elv, hogy nem enged a törvénynek Csapó János. Ezt a törvénnyel szemben mindenki megteheti, mindenkinek joga van hozzá, hogy ne engedjen, ameddig bíróságot, országos érdekű dolgoknál megvan a létjogosultsága az a fajta passzivitásnak is. Azonban az osztály elleni kihágásból reá szabott öt napot el lehetett volna viselni békésen is (a mikor békésen is csak el kell viselni . . .) No, de ez a felfogás ezuttal nem talált utat a csongrádi házba s mert, hogy az állam ennek dacára is érvényt akar szerezni a törvényeknek, megtörtént na Csongrádon az a bizonyára feltűnő állapot, hogy szuronyos csendőrök magvasalva kísérnek a börtönbe a nyílt piacon keresztül olyan embert, a ki életét más emberek lelkének ápolása céljából éli.

A jogerős ítélet után ugyanis fölszólította Csapó János káplánt a szegedi ügyész, hogy jöjjön be Szegedre s ülje le a Csillagbörtönben azon napokat, a miket rá-mért a törvény. A lelkész nem felelt a levélre s nem is jött. Ennélfogva be kellett hozni. A csongrádi segédlelkésznek semmivel sincs több joga arra, hogy a törvénnyel szembe szálljon, mint bármely más embernek. Ezen az alapon az ügyész az a cso. rádi csendőrtörőt szállította föl illetékes hatóság útján, hogy ama emittett öt nap érdekében utalják be a csillagbörtönbe a káplánt. S ma meg is jelent reggel ott a csendőrség, tisztelettel kérvén Csapót, hogy jöjjön. Csapó azonban kijelentette ismét, hogy nem megy.

— Csak az erőszaknak engedek — mondta.

Hát hiszen, ha csak erőszak kell, az volt szépen, bár nem ment minden dulakodás nélkül s nem kellemetlen jelenetek támadtak a csendes parochia körül. De a csendőrök mégis csak erősebbek voltak s a tisztán csak erőszaknak engedő papnak a két kezére rátették a vasat.

Most már ment velük Csapó János, — ment pedig végig a piacon. a hetivásáros nép között, a mely ámulva csapta össze a kezét e csodálatos látványra.

A vasat ezután elhozta őket, a papot s a csendőröket Szegedre. Utjuk egyenesen a ügyészhez vezetett a Marasterre, de a hivatalos óra után érvén oda, ott már nem találtak embert. Így aztán a csillagbörtönbe mentek s Hatzinger igazgatónál jelentkeztek. A szabályok szerint ügyész bejelentés nélkül a börtön nem vihette a rabot, hanem értesítették Mikovich dr. h. kir. ügyészt előbb, a

ki aztán bentalta az öt nap fogház letöltésére Csapó Jánost.

A káplán most már bentvan a fogházban. A csendőrök hazamentek s a csongrádi plébánia legújabb mártírja négy nap mulva szintén teljes egészében fog hazamenni.

A rongyos-egylet közgyűlése.

— Saját tudósításunk. —

A rongyos-egylet évi rendes közgyűlése a tegnap d. e. 11 órakor tartotta meg a kereskedelmi és iparkamara helyiségében.

Elnök Bánffy Zoltánné grófnő helyett, — ki Olaszországban van — az alelnök Lázár Istvánné grófné elnököl. A közgyűlésen jelen voltak: Schwarzel Adél, Márton Ilona, Poszler Gyuláné, Merza Lajos, Szekula Ákos, Gáman Zsigmond, Fazakas József, Solyom János stb.

Gróf Lázár Istvánné melegen üdvözlöve a megjelenteket s a közgyűlést megnyitva, felkérte a titkár a választmány évi jelentésének felolvasására.

Elek Gyula, egyt. titkár felolvasta a titkári jelentést, mely hűlen számol el az egylet nevezetesebb mozzanatairól.

Különösen nagy öröme szolgál a közgyűlésnek hallani, hogy ez évben a lelkes gyűjtés megszüntette az egyletnek a mult évről áthozott 600 frton felül levő deficitjét s ezen kívül ez évben segélyt is nyújtott s még mintegy 111 frt pénztári maradékkal záródott le a mult évi pénztári számadás. — Ilyen, valóban szép eredményt csak is olyan odaadó buzgósággal vezetett gyűjtés eredményezhetett, mint a melyt több választmányi tag segítségével dr. Jenei Viktorné rendezett. Övé az érdem, őt illeti a köszönet — s azokat a buzgó választmányi tagokat, kik ezen eredményt lehetővé tették.

Sietett is annak idejében a választmány s most meg a közgyűlés dr. Jenei Viktornénak s a több gyűjtőknek hálás köszönetét kifejezni.

A titkári jelentést midőn a közgyűlés élnzésessel vette tudomásul, Merza Lajos és Szekula Ákos vál. tagok terjesztették és olvasták fel a pénztár megvizsgálásáról szóló jelentéseket. Mint már előbb említettük, adósága az egyletnek semmi sincs, sőt pénztári maradványt is tud ez év felmutatni.

A pontos, lelkiismeretes, buzgó vezetés a közgyűlés az egylet fáradhatatlan pénztárnokának Weiss Mórnek jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Tattás Ferencné és Márton Ilona a raktár megvizsgálásáról s annak rendes vezetéséről tettek jelentést a közgyűlésnek.

Ezután a jövő évre számvizsgálókul Merza Lajos és Szekula Ákos — raktárvizsgálókul Tattás Ferencné és Czukrasz Róza választmányi tagokat kérte fel a közgyűlés.

A tisztújítás Kozma Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő korehkölete alatt általános felkeltással történt meg. Gáman Zsigmond a közgyűlés nevében megköszöni a tisztikarnak az egylet érdekében kifejtett buzgólkodását.

A tisztikar változatlanul maradt. Elnök: Bánffy Zoltánné grófnő, alelnök: gr. Lázár István és De Gerandó Antonina. Titkár: Elek Gyula, m. titkár: Márton Ilona. Pénztárnok: Weiss Mór. Gazda: Adí József. Választmányi tagok: Péterffy Zsigmondné, Boros György, Boros Györgyné, Kozma Ferenc, Kozma Ferencné, Aubin Róza, Heinrich Józsa, gr. Wass Ottilia, dr. Pisztori Mór, dr. Jenei Viktorné, Magyar Mihályné, Bülböy Józsefné, dr. Kiss Mór, Schwarzel Adél, Gáman Zsigmond, Gáman Zsigmondné, Fazakas József, Hindy Árpád, Hindy Árpádné, Solyom János, gr. Kornis Berta, Tattás Ferencné, Mina Jánosné, Czukrasz Róza, Pallós, Albert, Pallós Albertné, br. Feilitzsch Arthur, br. Feilitzsch Arthurné, Merza Lajos, Merza

Lajosné, Dobál Antalné, Poszler Gyuláné, Mihály Istvánné, dr. Mihály Józsefné, dr. Farakas Gézáné, dr. Góth Manóné, Malatinszki Lajos, Szentgyörgyi Lajos, Szekula Ákos, Grätz Mór. A gyűlés gr. Lázár Istvánné alelnök életével ért véget.

Hangulatok.

Írta: Bartha Miklós.

A Budapesti Napló írja:

Hogy mennyire sivarak a közéletünkben szereplő emberek, azt a legszomorúbban tapasztalja az az újságíró, a kit a szerkesztője interviewolni küld. Hogyha Párisban valami alárendeltebb szenzáció történik, például, mint most nálunk a Gárdos-féle eset — az újságíró bátran elmehet a politika és a társadalom ismert és kevésbé ismert tagjaihoz, sehol se jár hiába, mindenütt fog kapni egy szellemes véleményt. Mert ott van szellemi élet!

Nálunk az emberek csak a maguk foglalatosságának, érdekeinek vagy pártcsoportjuknak élnek és azokat a szálakat, a melyek őket a nagy emberi közösséghez kötik, alig érzik, mialatt a szalontársalgások egyedül témája a színházi pletyka. Mit tudunk mi a szereplő emberek lelki életéről, művészeti ösztöneiről, bölcséleti világlátásokról, — hiszen bennük éppen csak annyi az elmésség, hogy el tudják titkolni valahogy, hogy nem elnések.

A francia és az angol revuek telvék a nagy politikusok művészeti és bölcséleti vállomásaival, — és a mikor egy hatalmas, akár tán nem is rokonszenves egyéniség magamagáról így fölvilágosítja a köznapit embert, ennek követendő életmintát, erőt és vigaszt ad az élet küzdelmeire.

A szellemi életnek ez a vonatkozása egészen hiányzik a magyar közéletből. És most, hogy három hét óta közkezen forog Bartha Miklós könyve, látjuk, hogy nem úgy olvassák ezt a vallomást, mint a hogy megírták. Ellenben ismét fölfedezik, hogy Bartha Miklós tud magyarul, hogy nagy író és poéta. Annira poéta, hogy egy-egy fejezetet — mint például az Erzsébet királynéről szóló — öntudatlanul ritmusban írt. Nagy piktor, szobrász, zenésze a nyelvének és nagy erejű novellista! De alig jut az olvasóasztal mellett valakinek eszébe, hogy megkeresse ennek a könyvnek a relációját Bartha Miklós ismert politikai egyéniségéhez, akár mint barát, akár mint ellenség. Ennek a politikai egyéniségnek számtalan a feltétlen híve, és számtalan feltétlen ellensége, — tehát ő okvetlenül valaki, a ki számít, így vagy úgy. És ha egy ilyen ember aztán egy kötet Vallomással lép elő — csak azzal törődnek, hogy szép magyarsággal van írva?!

En csak most látom Bartha Miklóst egészen magam előtt; a megtapsolt író, a kit ünnepelek, meg tudta írni az Egyedüliség című fejezetet; a rövid manak harczosa hisz az utolsó ítéletben; a politikus, a kit a fórumról ismerem, magányában egy rózsát vesz elő és suttog, ne tudja meg soha, hogy megzavarta lelkem egyensúlyát! — a rideg bíráló szívéről leesik az ércpánt és megérti a Könyvelmélet; az örökös harczos megbénul, terhére van a kötelek és kerti munka; a törvényalkotó a Ki a hi-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. Január 17.

Nitáért.

— Angol regény. —

King E.-től, az Angela írójától.

Fordította: Amica.

I.

(Folytatás.)

(4)

— Mily csendesen jöttél le a lépcsőkhöz! Nita, én nem hallottam a lépteidet, mondá mosolyogva.

A gyermek nem válaszolt. Gerard érdeklődéssel nézett le a kis alakra, a fekete hajra, és a láng felé nyújtott kis vörös kezre. Ugyan az a leányka volt, a kit ezelőtt másfél órával az ingoványon a vizes gyepr borulva zokogni hallott.

— Te voltál az a leány, a kitől az ingoványon a Polgarranba vezető út irányát kérdeztem? mondá élénken.

A fekete fűtőrs fő nem mozdult.

— Ezekben a nedves ruhákban meghűlsz; Nita, át kellene öltözködnöd, mondá hangosabban, kezét a gyermek vállára téve. A leány csendesen megfordította a fejét és Gerardnak a szemébe nézett.

— Rosz gyermek voltál, a miért elszaladtál tőlem, és ott hagytál a sötétben, hogy magam találjam meg az utat! folytatá Gervase olyan barátságos mosollyal, melynek eddig egy gyermek sem tudott ellent állani.

De látszólag Nita nem talált abban semmi bűbajt. A gyermek sötét szemének a

vizsgálódó tekintete alatt Gervase pirolni érezte magát. És megkönynyebbült, midőn a vizsgálódásnak vége volt és a kis halvány arc ismét a tűz felé fordult.

A Vibart Edmund hangja hallzott egy távoli folyosóban, és a gyermek önkénytelenül megrázkódott. Pár pillanat mulva Edmund lépett be, egy nálánál valamivel kisebb alakból kísérvé.

— Gerard, ez János, a testvérem, kezdé Edmund, de birtelen elhallgatott, a mint a tűz előtt guggoló gyermeket meglátta. Nita, te nem csináltad azt, a mit parancsoltam! mondá rövid szünet után, a haragtól élessé vált hangon.

Nita még mindig a láng felé nyujtva tartotta a hidegtől meggémberedett kezét, és a tűzbe nézett.

— Állj fel, és az ágyba veled rögtön!

Edmund olyan erővel lökte meg a leányt, hogy az a padozaton tova gurult. Gerard hangos kiáltással ugrott fel.

— Vibart, ez borzasztó kegyetlenség!

Nita bámulatos gyorsasággal jött magához, és a padozaton guggolva, térdeivel egy színvonalon az állával, kitanulhatatlan tekintettel nézett a három férfira.

Te kölyök, hallottad, hogy mit mondtam? kiáltotta Edmund, egy lépést téve feléje, és aztán megállott.

Nita egy nagy kést húzott ki a zsebéből, olyant, a melyt a kanadai vadászok használnak. Ezt a kést kihuzta a tokjából és könyveden tartotta a kezében.

— Milyen kis ördög! — Mi a csuda, én azt hiszem, hogy ez a fickó fél — igen, fél attól a csepp leánytól! — jegyezte meg Gerard magának. És alig tudta a nevetését visszatartani.

Vibart Edmund tehetetlenül nézett körül.

— János, vedd el tőle azt a veszedelmes fegyvert! — mondá.

János a gyermek felé ment; de Nita, annak az első mozdulatára felugrott, és az idősebbik testvéréhez közeledett. Edmund hátra húzódott.

— János, hagyj békét neki! — mondá gyorsan. Nita teheti azt, ami neki tetszik. Ha a vizes ruháiban akar velünk vacsorálni, jöhét.

Nita elfordította a fejét, és kését a hüvelyébe csuszátva, visszatette azt a zsebébe.

— Ennek a gyerekek egy jó verése van szüksége, — gondolta Gervase; de ami a testvérét illeti — azt le kellene lötni, mint a rosz kutya! Oly hitvány gyáva, hogy nem érdemli hogy éljen!

II.

A vacsorát a csarnokból nyíló hosszú keskeny szobában adták fel. Az asztal közepén levő lámpa volt az egyedüli világítás, és a szoba távoli szegletei sötétben voltak.

A vacsora olyan volt, a melyt egy közönséges farm háznál szolgáltak volna fel, — hideg sült, háznál készült sajt és egy kis csemege.

Gerard sokkal éhesebb volt, minthogy válogasson, vagy kritizáljon, tehát Edmund megkímélhette volna magát az ételek szegénysége felett való megerőltetésétől.

Nita némán ült János mellett; Gervase csudálkozni kezdett, ha vajjon van-e hangja, vagy nincs. A társalgást Vibart Edmund tartotta fenn; János csak kétszer szólott és a testvére haragját magára vonta, a miért Gervaset „Gerard szádacosnak” szólította, a helyett, hogy a bizalmas „kuzin”, vagy „Gerard kifejezést használta volna. Azonban a fiatalabb testvér a másíknak nyersen mondott pirongatása alatt nyugodtan ette a vacsoráját.

Gerard érezte, hogy a három Vibart között János tetszett neki legjobban, olyan becsültesnek és jóindulatúnak látszott, talán nem volt valami fényes észbeli tehetségekkel megáldva, de természetes volt és nem akart másnak látszani, mint a mi volt. Edmund nem nézett és nem szólt Nita-hoz; — Nita nyugodtan vette az ő megvetését és szeméit, azokat a szemeket, melyek az ő kis arcához aránylag vége oly nagyok voltak, ritkán és nagyon rövid időre vette le a vendégeikről. Gervase végre észrevette a gyermek folytonos nézését és kényelmetlenül érezte magát alatta. — A nővérednek át kellene öltözködni, mondá Jánosnak, a ki a kis különös teremtést szeretni látszott.

— Nita, hallod? Megteszed? — kérde János.

A gyermek a fejét rázta; a kék gyapju szövötből készült ruha nedves redőkben csüngött rajta és tapadt a testéhez; vékony barna nyaka körül nem volt gallér, sem egy kis fehér csipke, kondor fekete haját nem szorította le szalag.

Nem tudjuk vele a fekete ruhát felvételni, — mondá Edmund bizalmas Gervasának.

Vacsora után visszamentek a csarnokba, Edmund ment elől. Nita követte őket, és a János lábához ült, fejét annak a térdre hajtva, szeméit még mindig Gerardra függesztve.

János és Gervase hallgatva dohányoztak, Edmund folytonosan beszélt, azt gondolva, hogy mulattatja a vendéget s világias ösmertével kedvező benyomást csinál reá; De Gervase egy szót sem hallott. Arról gondolkozott, hogy ezen Októberben kiket hívjon meg vadászni. E becsas hónapnak a három első napja már elveszett a Polgarranba tett kellemetlen látogatása által.

— János, legyen gondod reá, hogy Mita az éjjel a szobájába legyen zárva, —

mondá Edmund, midőn felállottak „Jóéjszaka” kívánni. Már két reggel az atyának szobájának ajtaja előtt levő szalma fonadékon találtak fekvé, — magyarázta sugva Gervasának.

János gyöngyöden simította meg a gyermek közös haját.

— Ügyelj, folytatá Edmund, nehogy az éjjel ismét kijöjjon, mert máskülönbű felbressz bennünket a zokogásával és nyögésével.

— Szegény gyermek! — mondá Gervase hirtelen. Az Edmund durva hangja és kegyetlen modora bosszantotta.

— Gerard, te nem mondanád azt, ha ösmernéd, én azt hiszem, hogy ő egy kis ördög, János, vidd ki innét. Tudod, hogy ő csak neked engedelmeskedik.

A kuzinja szemében levő szánalmat látva, olyan indulatba jött, hogy nem bírt magával; de nem is igyekezett azt fékezni.

Nita kihuzta a kezét a Jánoséból, és odament, hol Gervase állott, — Edmund el-távozott a kuzinja oldalától, amint Nitát közeledni látta. A gyermek kinyújtotta a kezét, és Gervase megfogta azt. — A vékony ujjak reszkettek a kezében, és a reá néző sötét szemek, az ajkák által ki nem mondott „Jó éjt” kívántak.

— Jó éjt, édesem; jó kis leány legyél! — mondá Gerard vidám mosollyal, mi arczának fíus kifejezést adott. — Milyen különös gyermek! — mondá Edmundnak, midőn János és a kis huga a lépcsőkhöz felmentve eltűntek.

Különös? — Meghiszem azt! — válaszla Edmund haragos nevetéssel. És éppen olyan rosz, amilyen különös. Ő mindig azt csinálta az atyákkal a mi neki tetszett, és azt gondolja, hogy velem is ugy lehet tenni; de nemsokára reá fog jönni, hogy csalódott.

(Folytatása következik.)

bás? czimü novellában belátja, hogy a természet másra oktat, mint a mit az emberek csináltak törvény alkot; a hatalom ostroma a költészet lugasában keblére öleli a gyarló embert és megbocsát. — Nagy, harmonikus egyéniség nyilatkozik ebben a könyvben, a ki a sárban gazol, néha — nem is tagadja, — maga is bukik, de mindig az égre néz. — Késői tapasztalatainak vérszattaja talajából karcsun kél elő a költészet rózsaszála.

Ez az ember él, magas lelki életet él, igen soknak nem iokonszenyes, de senkinek se' köznöyös. Európai elme és sovinszta magyar szív adta nekünk ezt a könyvet, a melynek lapjait frissen libegteti a szellő az erdélyi havasok felől.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 17.

— **A polgármester nevenapja.** Géza napja alkalmából tegnap este fényes vacsorát adott Abach Géza, Kolozsvár város polgármestere. A meghívott illusztris társaságban ott láttuk a háziasszony és két leányán kívül, Béli Ákos főispánt, Palkovits tábornokot, Biró Béla pártleányost, Páll István kanonokot, Sigmund Dezső iparkamarai elnököt, Svacsina Géza tanácsost, dr. Vajda Gyula tanárt, Toth Jenő házifőnököt, Russzel Károly tanárt, Szabó Gyula Dénes ügyvédet, Benigni Sámuel nagyiparost, Dobál Antal ügyvédet, Deák Pál főkapitányt, Nagy Mór tanácsost, Gáman Sigmund iparkamarai titkárt, Losonczy Jánost árvaszéki elnököt, Salamon Antal tanácsost, Szabó Gyula tanácsost, Eszterházy László főjegyzőt, Békassy Károly bankhivatalnokot, Fekete Nagy Béla aljegyzőt, Hegyesi Vilmos hírlapíró, Nagy Dezső hivatalnokot, Bak Lajos, Ferenczy Ignác iparosokat s Magyar Mihály szerkesztőt. A lukullusi lakoma fél kilenckor kezdődött s éjfél utánig tartott a legpompásabb hangulatban fűszerezve Szacsay Dénes szellemes ötletei által. Felköszöntökben persze a kedves alkalommal sem volt hiány. Mindjárt a második fogás után a házi gazda állott fel szólásra s igaz szeretettel üdvözölte vendégeit. Palkovits tábornok magyarul mondott szellemes felköszöntőt az ő iskolai társára és barátjára, Abach Gézára. Biró Béla a töle megszokott ellenszólással a ház nagyaszonnyát, a mindenki által tisztelt és szeretett háziasszonyt köszöntötte fel. Sigmund Dezső Béli főispánt éltette. Páll István Palkovits tábornokra emelt poharat. Svacsina Géza Abach nagyobb családjá, a városi tisztikar nevében a város páter familiáját, a polgármestert éltette. Dr. Vajda Gyula ifj. Abach Gézára, Tóth Jenő a polgármester leányaira, Gáman Albachra, Nagy Mór Magyar Mihály szerkesztőre üritett poharat. Magyar Mihály Abach polgármester felköszöntötte, Dobál Antal nagy ékesszólással a polgármestert és családját éltette Gáman Sigmund Dezső többszöri felszólalásait, ban dr. Vajda Gyulát, Páll István, Biró Bélát, Toth Jenőt, Russzel Károlyt és Szacsay Dénest éltették. Páll István Dobál Antalra mondt józart pohárköszöntőt, Nagy Mór Benigni Sámuel éltette és Sigmund Dezső Bak Lajosra üritett poharat. A kedélyes tosztozásnak csak az asztalbotlás vetett véget éjféltűn.

— **Teljes napfogyatkozás.** E hónap 22-én teljes napfogyatkozás lesz, melynek legérdekesebb részét nem Európában, hanem Afrikában, Indiában lehet csak meglátni, ami nagy bánatot okoz az európai csillagászoknak. Pedig a beálló teljes napfogyatkozás nagyon is érdekes lesz, mert a hold most a földközépen van s így tányérja nagyobbak látszik, mint a napé és a fogyatkozás teljessége idején egy elföldi a napot, hogy széle 19.2 ívmásodpercezi túlszárnyalja a nap szélét. A napfogyatkozás tehát nagyon teljes és érdekes lesz. Csak hogy a természet pazarló és legszebb csodáit olyanokkal bámultatja, akik nem értenek hozzá. Természetesen, mi európaiak is látunk valamit a napfogyatkozásból, csak hogy ez nagyon is részleges lesz és nagyon jelentéktelen.

— **Tanári gyűlés.** Az országos középiskolai tanáregyesület kolozsvári köre szombat d. u. 5 órakor tartotta rendes havi gyűlését a román. kath. főgymn. rajztermében. Előkölt Sárkány Lajos dr., jegyzett Kovács Dezső. Jelen voltak: Baksay József, Balogh Károly, Boros Sándor, Bournás János, Csengeri János dr., Demjén Zoltán, Erdélyi Károly dr., Gál Kelemen dr., Gálffy Lőrincz, Geréb Márton, Gróf Jakab, Kaufmann György, Kozár Ferencz, Kovács János, Lóky Béla dr., Mondik Pál, Pálffy Márton dr., Cs. Papp József dr., Peredy József, Rietly Károly, Schneller István dr., Szabó Samu, Széchy Ákos dr., Széplaky János dr., Tárkányi György, Török István dr., Ulár Pál, Versényi György dr., Vincze József, Wagner Antal. Erdélyi Károly dr. szabad előadást a tartott a német nyelvű oktatásról. Érdekes vita fejlődött ki, melyben résztvettek: Schneller, Szabó, Csengeri, Balogh, Gál, Széchy, Gráf s az előadó. Az elnök köszönetet mond az érdekes és értékes előadásért. Török István dr. részletes jelentést tesz a központi választmány decemberi gyűléséről, melyen a kört képviselte. Versényi György dr. titkár jelenti, hogy a

körbe tagokul beléptek: Nagy Lajos, Fogarasi Albert, Fogarasi Béla, Halmágyi Antal, Báthori Gyula, Farnos Dezső dr., Bartha Zsigmond, Elekes Károly, Székely Ödön, Lázár Ödön, Bodrogi János nagyenyedi ev. ref. főgymn. tanárok, a mi örvendetes tudomásul vétet. Gyűlés után kedélyes lakoma következett a New-York szálló nagytermében.

— **A nőegyleti hangverseny jövedelme.** A kolozsvári jótékony nőegylet a múlt hét folyamán a színházban hangversenyt rendezett. A hangverseny összes bevétele 794 frt 50 kr. volt. A kiadások 430 frtot tettek ki. Maradt tehát a tisztá jövedelemképen a nőegyletnek 334 frt 50 kr. Ezzel kapcsolatban megemlékeztünk arról is, hogy a múlt héten közölt hírtünk mely szerint Szentiványi Gyuláné a nőegyletnek 100 frtot adományozott, tévedés volt. A 100 forint a jótékony urnó nem a nőegyletnek, hanem a Mária-Valéria árvaháznak ajándékozta.

— **A kolozsvári Polgári Dalegylet szombat este tartotta az évi első dalestélyét a Redoutban.** Már este 9 órakor teljesen megtelt a nagy terem közönséggel. Ott volt Abach Géza királyi tanácsos polgármester is, ki a műkedvelői előadást nézte végig. — A nagy teremben rögtönzött színpadon a műkedvelők igen szép sikerrel adták elő a „Leánykérő” című 1 felvonásos darabot, a melynek ének részeit a Dalegylet férfi és női kara, Melitskó Ida k. a. és Varga R. ur adták elő a közönség tetszése mellett. — Eleven és közvetlen játékaival Melitskó Ida keltett nagy tetszést a nézőtérben, míg Varga R. ur szép bariton hangjával tűnt fel. A szép sikerben különben Reich F., Naszvedi M., Berze I., Seeman Etelka, Imre J., Reich Róza, Jörönd Etelka és Makó Ida kisasszonyok is osztoztak. — Előadás után Antal Laji zenéje mellett tánczra perdült az ifjuság és a hajnali órákig mulattak jó kedvvel. Szünet alatt a Dalegylet jelenlévő elnökét: Benigni Sámuelt néhány dal előadásával tisztelték meg, — Benigni pedig kifejezett adott azon megelégedésének, melyet a Polgári Dalegylet megalapítása és virágzása folytán érez. A Polgári Dalegylet ugyanis fennállása óta mindig sikerrel működött a dalművészet terén és ezt minden estélye alkalmával igen szépen igazolta is. A karokat az estélyen Iszlai Márton vezette nagy szakértelemmel.

— **Hangverseny.** A kolozsvári zeneconservatorium tegnap este a városi vígadó nagy termében házi hangversenyt rendezett, melyen igen szép számú közönség volt jelen és kísérté nagy érdeklődéssel a hangverseny minden számát. Műsorton csak három darab szerepelt, de ezek igen értékes darabjai a zeneköltészetnek. Az első szám Farkas Ödön zeneigazgató vonós négyese volt, melyet előadtak Kovács Kálmán (1 heged.), Müller Viktor (2 heged.), Madari Zoltán (viola), Taritzky Ferencz (gord.) A közönség a sikerült előadást zajosn megtapsolta az előadókat s a jelenlévő szerzőt kihívással tüntette ki. Ezután Mezei Mihály, a kolozsvári színház jeles tenoristája énekelte el Dávid Felicien: Nuredin románczát. Meleg, érzésteljes és sok tudásra valló éneke a jeles művésznak általános tetszést aratott s hosszasan tapsolták és éljenézték.

Az utolsó szám Beethoven zongora triója (of. 11.) volt, melyet Farkas Ödönne adott elő zongorán, dr. Csengeri János hegedűn és Gáman Dezső cellón. Mindhármán jelesen megfeleltek a várakozásoknak, s a közönség elismaró tetszés nyilatkozatait jól kiérdemelték. A hangversenynek 9 órakor volt vége.

— **Az egyetemi kör matinéja.** A kolozsvári tud. egyetemi kör tegnap délelőtt az ev. ref. theologiai fakultás dísztermében érdekes matiné rendezett, melyen szép számú és előkelő közönség vett részt. A műsort a ref. theologia zenekara nyitotta meg egy szép és hatásos nyitányval, melyet zajosn megtapsoltak. Ezután dr. Márki Sándor egyetemi tanár olvasott fel igen érdekes dolgokat „Diákélet a közép korban” cím alatt. A népszerű és tudós felolvasó állandóan ébren tartotta az érdeklődést s közönség lelkesen megjelenezte az előadás végén. Popini Nándor cimbalom játéka következett, mely szintén élénk tetszést aratott. A kiváló játékos a sűrű tapsra meg is pótolta még egy ráadásal. Ifj. Téglás Gábor egyet. hallgató szépen megirt elbeszélést olvasott fel, melyet zajos tapsokat provokált. Benel Antal zongorán szép dalokat adott elő. Értelmes és gonosz játéka köztetszésben részesült. Ditrő Sándor szavalt el ezután sűrű tetszés között egy hangulatteljes verset, majd utána Müller Viktor egyet. hallgató, Senn Ottó zongora kísérete mellett hegedűn adta elő Sarasate híres spanyol tánczát, mindketten derekas munkát végeztek s rá szolgáltak a közönség tapsaira. Az érdekes hangversenyt a ref. theologia zenekara fejezte be indulóval. A közönség a zenekar tagjai zajosn éljenézte.

— **Tizenketten.** A mesternek tizenkét tanítványa volt, ennyien gyűltek össze a

Kispipában szombaton este, hogy megbeszéljék a nagyidők jöendő jubileumának részleteit. A harcosok közül ötven voltak, a társaság többi tagjai az újabb nemzedékből gyűltek össze. A társaságban hölgyek is vettek részt. Nedoros-ték János, az estélyek háznagya felköszöntötte a jelenlévőket. Azután a jelen levő Popini János, dr. Persiani Gerő, Nedoros-ték János, Urliak Péter, Majoros Albert honvédekét éltették. A jubileumnak az országban folyó részleteiről a múzeum ör referált. Bejelentették, hogy a februári estélyre Brasairól, mint nemzetőrrel felolvasás tartására a rendezőség megnyerte Boros György tanárt. A társaság, mely 6 havi összejövetelét tartotta, 10 óra után oszlott fel.

— **Felolvasás.** Rendkívül érdekes felolvasást tartott tegnap este a kolozsvári kereskedő ifjak társulata. A felolvasás magvas színvonalon álló szép műveléje volt ennek a türeki testületnek. A New-York dísztermében volt az ünnepély s a terem zsúfolásig megtelt. Az első sorokat elegáns női közönség foglalta el. Az ünnepély sorozatát a társulat dalkara a Hymusszal nyitotta meg.

Azután Haller Károly, miniszteri tanácsos, a testület elnöke és élető lelke tartott szép megnyitó beszédet, felkérve Klupáthy Antal dr. egyetemi tanárt, felolvasása megtartására. Klupáthy színtelen figyelem közt, szépen kidolgozott beszédet tartott a tisztességtelen versenyről, a mely a kereskedői világban — fájdalom — uralkodik.

Felolvasásában gondolatokat adott, irányt jelzett a kereskedőknek. Előadását több ízben helyeslés kísérte és zajos éljenzéssel jutalmazta a hallgatóság.

Ezután Vassy József, egyetemi tag szavalt nagy hatású „Pókayné-t. Jakab Dénes „Monolog”-ja általános tetszésben részesült. A szép ünnepélyt társas vacsora követte a földszinti étteremben.

Fränkel Sándor, a rendezőség elnöke a testület nevében szíves szavakban köszöntötte meg a figyelmet dr. Haller Károly elnöknek és Klupáthy egyetemi tanárnak. Klupáthy a kereskedők és kereskedő ifjak társulatára, mely minden alkalmat megragad a művelődésre és hazafias érzületének tetteiben ad kifejezést mondott, köszöntőt. Felköszöntöttek ezután a jelen volt hölgyeket is, Császár Dávid a sajtó jelenlévő képviselőjére mondott köszöntőt. Haller Károly elnök indítványára a torontáli inségeseknek 11 forintot gyűjtöttek össze.

A társaság a legjobb hangulatban éjfélig volt együtt. Sajnálattal láttuk, hogy a principális kereskedők nagy része ezuttal is távol tartotta magát. Sokan ezt a Klupáthy felolvasása tárgyának tulajdonították, melylyel állítólag többen találva érezheték magukat.

— **Torontáli inségeseknek** Dr. Haller Károly egyetemi tanár indítványára tegnap este a kereskedő ifjak társas estélyén tizenegy frtot adtak össze. Ez összeg szerkesztőségünkbe beszolgáltatván, midőn elismeréssel adozunk a derék adakozóknak az adományért, egyuttal megemlítjük, hogy az összeget Torontál megye alispáni hivatalához küldöttük.

— **Egy népszerű.** A „Moll féle francia borszesz és só” által a betegeknek egy ép oly gyógyhatású, mint olcsó szer nyújtja közvényes és csúszos bántalmaknál, sebeknél és daganatoknál. Egy üveg ára utasításal együtt 90 kr. Szétküldés naponta utánvétell Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által Bécs. I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll féle készítmény kéréndő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

MŰVESZET.

Színház. Mikor még Géczy István nem jelent meg a kolozsvári színpadon, Bokor József darabjai is tudtak néha-néha közönséget vonzani. Mióta azonban az ismeretes Rust-féle pályázat sorsa eldőlt, s Géczy népszerű művei állandó repertoár parabok lettek: senki sem érdeklődik a Bokor darabjai iránt. Így történt, hogy a rég nem adott „Télien” tegnap kevés közönség előtt ment.

Színházi hírek. Kukta kisasszony, Márkus József ez eredeti énekes bohózata, mely a Népszínházban oly zejos sikert aratott, nálunk szombaton fog először színre kerülni. A bohózat telye van kaczagató jelenetekkel, melyek ellenállhatlanul hatnak a nézőre. A Kukta kisasszony próbái serényen folynak. Nálunk a czimszerepet Turchányi O. fogja játszani.

Az ember tragédiája. Madách nagy szabású drámai költeménye csütörtökön fog ismét színre kerülni.

A színház igazgatósága ez uton is figyelmezteti a t. cz. bérlelőközönséget, szíveskedjenek a f. hó 24-én tartandó Jógászbálra páholyaik iránt f. hó 18-án esti 6 óráig rendelkezni, hogy azután esetleg mások igényei is kielégíthetessenek.

Gyászrovat.

Ugron Sándorné — szül. Kendefy Róza temetése ma délután folyt le óriási részvét mellett. Az erdélyrészi aristokratia a vidékről is nagy számmal jött el, hogy az annyira szeretett elhunynak végtisztességén jelen legyen. A halotti beszédet Herepei Gergely a kitűnő egyházi szónok tartotta. A fenkölt szellemű gyászbeszéd mély benyomást tett a gyászos közönségnél. Az Ugron és

Kendefy-családok ősi czimerével feldíszített korporsót szebbnél-szebb koszorúk fedték. A következő koszorúkat láttuk: „Szeretett Rózának — Sándor” (Ugron Sándor). „Feledhetlen jó mamámnak — István” (Ugron István — Tiflisi consul). „Szeretett jó Mamának — Rózála — János” (Bánffy János és neje). „Szeretett jó Nagymamának — Jánoska és Sándor.” „Szeretett testvére — Ilka.” (Gróf Teleki Györgyné). „Szeretettel, halálával — Leoni K. (Pogány K. és neje). „Iren és Samu” (Báró Jósika Samu és neje) Szeretett Rózának — Kati — Róza”. (Aubin Károlyné — Aubin Róza). „A jó Róza tantenak” — Fanny és családja (Báró Weselényi Béláné). „Szeretettel — Ella és Dezső” (Vér Dezső). „A jó rokonnak Br. Bánffy Jánosné és családja”. „A jó Róza tantenak — Nusi és László, (Koltói gróf Teleki László). „A jó szomszédnénak — gróf Bély Ákos és családja.” „Mint rokonok és barátok — báró Kemény Kálmán és neje.” „Régi barátné — Luise” (Máriaffy Albertné). „Utolsó üdvözléttől — Jenette — Mari” (gr. Toldalagi Mihályné). „Gróf Bethlen Géza és családja”. — „A jó tantenak — Károly és Musika” (Aubin Károly és neje). „Rózának — Anna (br. Szentkereszty Anna), Pali és Bubó” (br. Szentkereszty Pál). „Szeretett barátnéjünk — gr. Vass Albert és neje.” „Szeretett Róza tantenak — Klarisse és Stefi”. (Br. Apor István és neje). Egy csoport Schulez Rezsőnével.

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Abránfalvi Ugron Sándor és gyermekei Ugron Miklós, Ugron István cs. és kir. kamarás konzul, Ugron Rozalie, férjezett Losonczy báró Bánffy Jánosné és férje Losonczy báró Bánffy János, János és László gyermekekkel; veje Zágonyi báró Szentkereszty Pál, Pál fiával; a néhai testvére malomvízi Kendefy Ilona öz. széki gróf Teleki Györgyné és gyermekei; továbbá néhai testvére malomvízi Kendefy Krisztina branyicskai báró Jósika Leoné gyermeke, branyicskai báró Jósika Iréne branyicskai báró Jósika Sámuelné, a saját, mint számos rokonnak nevében szomorúan jelentik a páratlan nemeslelt hitves, gondos anya, nagynya, testvér, anyós és nagynéne Abránfalvi Ugron Sándorné, született malomvízi Kendefy Rozália folyó hó 15-én, reggel 8 órakor, élete 62-ik, boldog házassága 41-ik évében, agyszélhűtésben történt elhunytát. A boldogult tete ma délután helyeztéknek örök nyugalomra. Áldás emléken, béke porain! Kolozsvárt, 1898. Január 15-én.

Csikszentdomokosi öz. Kedves Alajosné született Loy Juliánna Segesvárt meghalt.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratait, telefon tudósításait, és sürgöny-leveleit.)

Fészkelődés.

Budapest, jan. 17.

A nemzetiségi igazgatók által május végére tervezett nagy tiltakozó congressus tudvalevőleg emlékiratot szándékozik a Felsőége elé terjesztetni, mely emlékiratban a nem magyarajku nemzetiségek sérelmeit fejtegetni akarják. Ez emlékirat szerkesztéséhez már most hozzáfognak és e végből az igazgatók vezetői a hét folyamán ismét találkozni és tanácskozni fognak. Valószínű, hogy Gavrilá Emil újvidéki ügyvédet bízzák meg a memorandum kidolgozásával, melyet sok ezer példányban szét akarnak küldeni a vidéken, hogy a mire a congressust megtarthatnák, hivatkozhasanak arra hogy hányan írták alá a memorandumot?

Görögországból.

Athén, jan. 16.

Itteni hírek szerint diplomáciai körökben nagy érdeklődéssel kísérik azon tárgyalásokat, melyen a nagyhatalmak kormányai között György hercegnék kréta főkormányzójává való kinevezése ügyében folynak. Megbízható értesülések szerint Oroszország javaslatához Ausztria és Olaszország már hozzájárultak. Francia és Magyarország meg nem nyilatkozott; csak Német ország okoz némi nehézségeket, melyek mint általában hiszik, török befolyásra vezethetők vissza; mivel a szultán egy görög hercege kinevezése esetén attól tart, hogy a bevezetése lenne Kréta annexiójának; mondják, hogy mielőtt Oroszország a javaslatot megtette, sűrű sürgöny váltás folyt a görög király és a czár között, és hogy a czár követé, ki állítólag újévi ajándékot hozott a királyi családnak, tulajdonképen e kérdés megoldása végett időzik Athénben.

A betiltott priváta.

Budapest, jan. 17.

Vlasics Gyula közoktatásügyi mi-

niszter, ki egymásután bocsájta ki szigorú rendeleteit, nagy meglepetésben részesítette a tanárokat, a mennyiben köziratában betiltotta a külön órák adását. A főváros és vidéki tanároknak egyik főjövődelmét képezte a magán tanítás, melyről most elesnek. A miniszter ezen lépésre azon körülmény indította, hogy sok helyütt tulságba megy a privát órákkal üzőtt visszaélés.

Szathmáry György temetése.

Budapest, jan. 17.

Óriási részvét mellett helyezték tegnap délután 3 órakor Szathmáry György miniszteri tanácsost örök nyugalomra. A temetésen a notabilitások közül a többek közt ott voltak: Csáky Albin, Berzavicz, Szalay Imre, Szász Károly, Berczik Árpád, Molnár Viktor, Rudnay Béla stb. és a kultuszminiszterium összes tisztviselői. A korporsót dr. Várady Árpád miniszteri osztálytanácsos szentelte be.

Békeegyesület.

Budapest, jan. 17.

A magyar békeegyesület szombat este tartotta évi rendes közgyűlését Jókai Mór elnöke alatt. Jókai megnyitó beszédében utalt arra, hogy a béke apostolai senkinek haláljára nem számíthatnak. Nagy hadvezetőknek jutnak Panteonok, a béke apostolainak a golgoták. A békének nincs hangja, nincs tette, nem csinálják lármás szájjal, hanem hallgató szívvel. És mégis a hallgató szívnek van óriási feladata a jöendő korszak történetében.

A beszédet éljenzéssel fogadták. Az egyesület szav. frtos pályadíját Friedrich Imre dr. nyerte el. Az elhalt Horváth Gyula helyébe Emmer Kornélt választották alelnökkül.

Elitelt Gárdos.

Kolozsvár, jan. 17.

Gárdost, a méregkeverőt, ma életfogytig tartó fogságra és 10 évi hivataltelzésre ítélte a bíróság.

Az ítélet ellen ugya védő, mint az ügyész felldbbeztek.

Tüntetések Zola ellen.

Budapest, jan. 17.

A párisi antiszemiták Zola ellen tüntetést rendeztek. Több zsidóház ablakait ez alkalommal bezárták.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 17.

A képviselőház mai ülésén Csávássy háznagy előadta a képviselők elhelyezésére szóló indítványát.

Pader Rezső néppárti ellenzi, mert a néppárt nem tud oly messziről beszélni.

A többség azonban elfogadta a háznagy indítványát.

Ezután a királyi kéziratral a mostani ülészak berekesztetett.

Szilágyi az új ülészak megnyitását holnapra tűzte ki. Soha még ilyen könnyű ülészak nem volt 54 javaslatból 52 lett törvény.

Uj választás volt 22.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLOS.

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Tavaszi tánciskola.

Szemelött tartva az érdekeltek azon óhaját, hogy a tánczideny az iskolai vizsgáktól távolabb essék; ez évben magán házaknál, vagy intézetekben, a tavaszi rendes tanfolyamomat folyó év február hó 3-án nyitom meg.

Tanidény 2 hónapra szól; tandíj havonként 5 frt, egy magán óra 3 frt. Jelentkezni vagy beiratkozni minden időben lehet lakáson, Nagymalom-utca 7. szám, Szeszák kocsi-gyártó házában.

Tisztelettel

Major József
okt. tánczmester,

1—2

KISKERESKEDŐK

és

BAZÁROSOK FIGYELMÉBE!!

Áru-raktárunkat költöződés előtt kislejteztük, a kislejteztett árunkat partieba osztva, vagy en bloc ismét eladóknak eladjuk.

Kováts P. Fiai.

Kolozsvár, Fűtér, 31. sz.

3—10

